

తాగుడు కథ

రామానుజం చేతిలోని కాగితం చదివి ఆనందం పట్టలేక కెప్పున కేక వేశాడు.

“ఏమిటా? ఎవరయినా పోయారా?”

జాలిగా అడిగాడు రామ్మూర్తి.

“చబ్-అదికాదురా; రేడియోలో నన్ను కథ చదవమని కంట్రాక్ట్ పంపించారు.” గర్వంగా అన్నాడు రామానుజం.

“ఓర్పి—నీ ప్రతిభ రేడియోస్టేషన్ వరకూ పాకిందన్నమాట...” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు చంద్రం.

మరుక్షణంలో రామానుజం రేడియోలో కథ తనే స్వయంగా చదువబోతున్నాడన్న వార్త ఆసనంతా కొత్తగా వచ్చిన జీవోలా వ్యాపించిపోయింది. చాలామంది రామానుజం నీటుదగ్గర గుమికూడి పోయారు.

“బ్రాడ్ కాస్టింగ్ ఎప్పుడు?” అడిగింది చైపిస్ట్ సుమతి.

“వచ్చేనెల ఆయిదో శారీఖు....” పొంగిపోతూ అన్నాడు రామానుజం.

“అంటే ఆ రోజే మీరు రేడియో స్టేషన్లో చదువుతారా?” అడిగాడు సుదర్శనం.

“అబ్బే—అంతకు పదిరోజుల ముందు రికార్డింగ్ చేస్తారు. తరువాత అదే బ్రాడ్ కాస్ట్ అవుతుంది....”

తనకు తెలిసిన విషయాలూ, మిగతా వారికి తెలీని విషయాలూ అన్నీ కలిపి య మ పో జ లో లెక్కరిచ్చేస్తున్నాడు రామానుజం.

అందరూ అతను చెప్పే విషయాలు విని హోరున ఆశ్చర్యపోతున్నారు.

“ఇప్పుడు నేను రాయాల్సిన కథే మిబో తెలుసా; తాగుడువల్ల కలిగే నష్టాలు కష్టాలు గురించి అల్లాలన్నమాట; అలా ఆని అది వ్యాసంలా ఉండకూడదు. మాంచి ఇంటరెస్ట్ కలిగించాలి. వినే వారికి. అప్కోర్సు అదేమంత కష్టం కాదనుకో; నూటయాభయే కథలు వ్రాసిన వాడిని. కాబట్టి ఇట్టే రాసేయగలను...”

“నీవి ఎనిమిదేగా పత్రికల్లో ప్రచురింపబడిందీ?” అనుమానంగా అడిగాడు రామ్మూర్తి.

“కాదని ఎవరన్నారు; అంతమాత్రాన రాసినవి నూటయాభయే కాకూడదని ఎక్కడయినా ఉండేమిటి?”

“ఒరేయ్ మమ్మల్నిద్దరినీ ఆ కథ చదివే రోజున నీతోపాటు రేడియో స్టేషన్ కి తీసుకెళ్ళరా; మేమెప్పుడూ రికార్డింగ్ ఎలాచేస్తారో చూడలేదు....” బ్రతిమాలుతూ అన్నారు రామ్మూర్తి. సుదర్శనం.

యర్రం శెట్టి శాయి

రామానుజం కొద్దిక్షణాలు ఆలోచించి
“ఆల్ రైట్” అనేశాడు.

వాళ్ళిద్దరూ దేవుడు వరమిచ్చినంతగా
పొంగిపోయారు ఆ జవాబు విని.

ఆసలు ఆఫీసులో ఆ ముగ్గురిదీ
ఓ జట్టు. ఉదయం ఆఫీస్ కొచ్చేప్పుడూ,
మధ్యాహ్నం లంచ్ తెళ్ళేప్పుడూ,
సాయంత్రం ఆఫీస్ ముగిశాక ఎప్పుడు
చూసినా ఆ ముగ్గురూ కలిసే కనిపించే
వాళ్ళు అందరికీనూ.

ఆ రోజునుంచీ తాగుడువల్ల కలిగే
హానిగరించి కథ కయారుచెయ్యడం
మొదలు పెట్టాడు రామానుజం. తాగుడు
వల్ల ఎన్నిరకాల నష్టాలు జరుగుతోంది
ముగ్గురూకలపి ఎన్నో వివరాలు సేకరిం
చారు. వాటన్నిటినీ రామానుజం తన
దయలో రాసుకొన్నాడు.

చివరకు కథ పూర్తయింది.

రికార్డింగ్ రోజున ఉదయం రమ్మన్న
నమయానికి ఓ గంటముందే రేడియో
స్టేషన్ చేరుకొన్నారు ముగ్గురూ. వాళ్ళిద్దరినీ
బయట చెట్లకింద నిలబెట్టి, తను లోపలి
తెళ్ళి ఆ సెక్షన్ ఇన్ ఛార్జీకి తన కథ
అందించాడు రామానుజం.

కథ చదివి “చాలా బాగా రాశారు.
తాగుడు వల్ల జరిగే కొన్ని దారుణాలు
చాలా నేచురల్ గా వర్ణించారు....” అని
మెచ్చుకొన్నా డాయన. రామానుజం
మరింత పొంగిపోయాడు.

రికార్డింగ్ పూర్తయింది రామానుజం
చేబుల్ ముందు కూర్చుని మైకులో కథ
చదవడం అది ఎదురుగా ఉన్న గదిలో
రికార్డవటం ఆనందంతో గమనించారతని
మిత్రులు.

బయటికొచ్చేముందు డ్యూటీ ఆఫీసర్
రామానుజానికి ముప్పయ్యే రూపాయలు
చెక్కు కూడా అందించేడు. ఇది మరీ
గర్వ కారణమయింది రామానుజానికి.
అతను రాసిన నూటయాభయ్యే కథలకూ
ఎనిమిదే ప్రచురింపబడినాయ్. ఆ ఎనిమిది
లోనూ రెండింటికే పారితోషకం లభిం
చింది. మిగతా ఆరింటికోసం ఎన్ని
ఉత్తరాలు రాసినా, తెలిగ్రామ్ లిచ్చినా
ఏమాత్రం ఉపయోగం లేకపోయింది.

ముగ్గురూ బయటికొచ్చేరు.

రేడియో స్టేషన్ దగ్గర్లోనేవున్న
బాంకులో చెక్కుమార్చి డబ్బు తీసు
కొన్నాడు రామానుజం.

“ఒరేయ్ ఈ డబ్బుతో మాకు పాస్టి
ఇవ్వవుట్రా?” అడిగారు రామ్మూర్తీ.
సుదర్శనం

“పాస్టికోసం కాకపోతే నాకెందుకురా
ఇది! జీతంలో ఎలాగూ పాస్టిలు చేసుకో
లేము. దీంతోనయినా కానిద్దాం....”
అన్నాడు రామానుజం.

ముగ్గురూ వెంటనే బాంకు పక్కనే
ఉన్న టాల్ లోకి నడిచి విస్కీ తాగేసి ఇళ్ళ
తెళ్ళి స్వప్నపాలేకుండా పడిపోయారు. □